

Claus er stadig på farten og vi skulle så gjerne hatt "reiseSTEIN" klart, det er det forsåvidt også, men vi velger å holde budsjett. Og så får vi se når artiklene fra Italia, Hellas, Spania, Peru, Namibia, Sør Afrika, Færøyene med mере, i det hele tatt, - rundomkring forbi, kan komme på trykk. Noen vil kanskje også savne lesning fra NAGSårsmøtet, - det kommer. En fin artikkel om mineralet zirkon er også, veldig klar. Samt mye om alt det bra som foregår rundt omkring i landet i regi av geologforeningene som vi ikke får med oss i STEIN. Men som på sett og vis er klart i foreningene. Vi får fra tid til annen forespørsler om å komme for å dekke ulike begivenheter, bra tiltak som absolutt har vår interesse og bevaknenhet. Det er dessverre ikke slik at vi kan holde oss med utsendte medarbeidere. Det sitter imidlertid skrifeføre folk både her og der med topp moderne kommunikasjonsredskap i hendene, så vi satser på at flere blir skrivevillige og mindre beskjedne.

Ta det med!

Du skal selvsagt til Eidsfoss, ivrig steinsamler som du er. Og du lurer på, - som du gjorde i fjor, om du skal ta med deg noen av de altfor mange, i grunnen ganske bra stuffene, du har liggende. Men du er i tvil; er de bra nok, kanskje har alle sånt fra før, men det vet du egentlig at de ikke har, for ihvertfall den og den og den er fra den forekomsten bare du og noen få andre kjenner til. Så det argumentet holder ikke i det hele tatt. Og ingen kommer til å le av deg, garantert. Og hvis noen gjør det så skal jeg henge dem ut her på lederplass med navn og

stuff og bilde og det hele, og så skal jeg bytte med deg og late som jeg samler mikro (alt under to kilo) og nesten gi deg alle de fine stuffene som jeg kommer til å ta med meg. Men jeg tar det bare med vis du gjør. Det kan nesten bli slik som i barnehagen; du skal få se på min hvis jeg får se på din, - og det var jo spennende.

Men altså, - og dette er alvor; for etter intenst arbeid fra noen ildsjeler er nå "Eidsfoss" på god vei til å bli det den skal være; - et fint sosialt og uformelt treffpunkt av og for steininteresserte av alle kaliber. Jeg har vært der og kan forsikre; Eidsfostreffet er hyggelig og bra på alle måter. Ta i fjer for eksempel, da det regnet et halvt år på Østlandet, men i Eidsfosshelga var været praktfullt. Det blir fint vær i år også, - helt sikkert. Jeg mener imidlertid at det var for lite steiner, og foreslår at du og jeg gjør en avtale om å rette på det, og tar med oss noen av de tusen dublettene vi har og sørger for litt sirkulasjon. Vi hjelper bare

evolusjonen litt framover på dette viset, - en slags metamorfose kan man si. Eller gi rikelig til arrangørene, - det vil bli satt pris på, og du vil bli lønnet med heder og ære, og det får vel heller ikke du nok av? Her er forresten noen av de stufene jeg kommer til å ta med meg til Eidfoss, og jeg skal ikke ha dem med meg hjem igjen. Skjønt den ene der med den fine kvartsen, - jeg har riktignok 53 til som er nesten lik, men det er noe med akkurat den ene krystallflaten der i toppen, ganske spesiell, jeg burde kanskje legge den tilbake i kassa der borte ved uthuset, jeg har ikke sett nok på den, ikke i mikroskop, kanskje det kan være egotitt på den og da kan jeg ikke uten videre la andre få hånd om den, et nytt mineral inne i kvartsen, er det ikke noe grønt der? Nei, - jeg tar den med, og du skal få den og kanskje finne det jeg ikke har hatt

tid til å lete etter, du er sikkert flinkere til denslags enn meg. Så lurer du vel på om jeg har spesielle ønsker. Det har jeg ikke, men når jeg ser på profilen på samlingen min, i den grad noe slikt finnes, ser jeg konturene av en Norgessamling på kvarts og kalkspat, det kan kanskje være en linje å vide-reføre? - men for all

del, jeg tar alt, tror jeg. Vi sees, - og,

Ingemar Johansson

Sveriges främste och mest kände amatörgeolog har avlidit.

Ingemar Johansson är död. Natten mellan den 23-24 mars avled han i en hjärtattack hemma i bostaden i Kopparberg. Ingemar föddes 1934 i Ramsberg i mitten av Bergslagen. Under sitt yrkesverksamma liv försörjde han sig som plåtslagare. Genom sitt intresse för föreningsarbete blev han snart nog engagerad som ordförande i den lokala verkstads-klubben. Under 23 år var han även en uppskattad sekreterare i Metalls avdelningsstyreelse i Ludvika. Mest känd blev han dock sedan hans intresse för mineralsamlande väcktes i mitten av 1960-talet. I den då ganska nystartade Bergslagens Geologiska Sällskap blev han redan 1972 vald till ordförande, en post som han fortfarande innehade vid dödstillfället. År 1976 tog Ingemar initiativet till Sveriges och Skandinaviens första mineralmässa. Mässan, som de första åren förlades till Gillersklack, blev en stor succe. Efter ett par år vid Gillersklack flyttade mässan till Brusala loge där den blivit den klassiska mötesplatsen för amatörgeologer, fackfolk och mineralhandlare från hela världen. Som mässgeneral har Ingemar kommit att förkroppsliga Kopparbergsmässan. Hans kunskaper inom mineralogin visades bl a av hans imponerande systematiska samling.

Ingemar var inte någon utpräglad språkbegåvning men hade ändock en fenomenal förmåga att göra sig förstådd med samlare från alla länder. Ett förhållande som fick till följd att Kopparbergsmässan blev mötesplats för mineralsamlare och handlare från ett tjugotal länder.

Genom sitt enkla väsen och sitt ärliga sätt gjorde sig Ingemar omtyckt i vida kretsar. Han sörjes närmast av sin sambo och trogne medarbetare Gudrun Flensburg och av sina barn från tidigare äktenskap. Han kommer även att sörjas och saknas av alla sina vänner bland amatörgeologer och mineralintresserade både i Sverige och utomlands.

Lennart Thorin